credamus in eū· et ad illā resurrecti
onē preparemur que erit ad uitā
non ad iudiciū. Ita quippe ait· Ve
niet hora· qn̄ om̄s qui in monumentis
sunt audient uocē eius et ꝓcedent·
qui bene fecerunt ad resurrectionē uite·
qui male egerunt ad resurrectionē iu
dicii· Tres tam̄ mortuos a dn̄o resu
scitatos in euglio legim⁹· et forte n̄
frustra· Om̄ quippe facta· non sunt
tantūm̄ facta sed signa· Si ergo signa
sunt· pter id quod mira sunt· aliqd
ꝑfecto significant· Quorū factorū
significationē inuenire· aliqn̄ ē ope
rosius quā ea legere uel audire. Am
mirantes audiebam⁹· tāqm̄ magno
miraculo spectaculo ante nr̄os ocu
los constituto· cū euglīū legeretur·
quēadmodū reuixerit Lazarus. Si
attendamus mirabiliora opa xp̄i·
om̄s qui credit resurgit. Si atten
dam⁹ et intelligam⁹ detestabiliores
mortes· om̄s qui peccat morit̄. Sed
mortē carnis om̄s hō timet· et mor
tē anime pauci. Pro morte carnis·
que sine dubio quandoq; uentura
est· curr̄t om̄s ne ueniat· Inde ē q̄
laborant· Laborat ne moriatur
ho moriturus· et n̄ laborat ne peccet
hō in et̄nū uicturus· Et cū laborat
ne moriat̄· sine causa laborat· Idem
ait· ut multū uiuat· ut mors diffe
ratur· non ut euadat̄· Si autē pec
care nolit· non laborabit· et uiuet
in eternū· O si possem⁹ excitare ho
mines· et cū ipsis pariter excitari· ut
tales essem⁹ amatores uite ꝑma
nentis· quales sunt homines ama
tores uite fugientis· Quid n̄ facit
homo· sub mortis periculo constitu
tus· gladio impendente ceruicib;·
ꝑdiderunt homines· quicqd sibi unde ui
uerent reseruabant· Quis n̄ conti
nuo ꝑdidit· ne ꝑcuteret· et post
ꝑditionē fortasse ꝑcussus ē. Quis
non ut uiueret· continuo ꝑdere
noluit unde uiueret· ducere magis
eligens uitā mendicantē· quā celerē
mortē· Cui dictū ē· nauiga ne mori
aris· et distulit· Cui dictū ē· Labora
ne moriaris· et piger fuit· Leuia
ds̄ iubet ut in eternū uiuamus· et
obedire neglegim⁹. Non tibi ds̄ di
cit· ꝑde quicqd habes· ut uiuas exi
guo tp̄r· in labore sollicit⁹· sed da
paupi unde habes· ut uiuas semp sine
labore securus. Accusant uos ama
tores uite tp̄alis· quā nec cū uolunt·
nec quā diu uolunt habent· et nos
inuicē n̄ accusam⁹· Tā pigri· tā tepidi
ad capascendā uitā eternā· Quā si
uoluerimus habebim⁹· cū habuerim⁹
non amittemus. Hanc autē mortē
quā timem⁹· etiā si noluerim⁹ habe
bim⁹. Si ergo ds̄ magna sua grā· et
magna mīa animas suscitat· ne mo
riant̄ in et̄nū· bene intelligim⁹ tres
illos mortuos quos in corporib; su
scitauit aliqd significare et figurare
de resurrectionib; animarū· que fiunt
ꝑ fidē· Resuscitauit filiā archisyna
gogi· adhuc in domo iacentē· Resu
scitauit iuuenē filiū uidue· extra
portas ciuitatis elatū· Resuscitauit
Lazarū de sepulchro quatriduanū.
Intueatur quisq; animā suā si peccat
moritur· Peccatū mors anime ē sed
aliqn̄ in cogitatione peccatur· Dele
ctauit quod malū ē· consensisti· pec
casti· Consensio illa occidit te· sed
intus ē mors· quia cogitatū malū
nondū ꝑcessit in factū· Talē animā
resuscitare se significans dn̄s· resusci
tauit illā puellā· que n̄ dū erat foras
elata· sed in domo mortua iacebat·
quasi peccatū latebat. Si autē non
solū male delectationi consensisti·
sed etiā ipsū malū fecisti quasi mor
tuū extra portā extulisti· iā foris
es· et mortuus et elatus es. Tam̄ et
ipsū dn̄s resuscitauit· et reddidit ui
due matri sue. Si peccasti peniteat
te· et resuscitat te dn̄s· et reddet ec
clē matri tue· Tertius mortuus est
Lazarus· est genus mortis inmane·
mala consuetudo appellat̄. Aliud
enī peccare aliud peccandi consue
tudinē facere. Qui peccat et conti
nuo corrigitur· quia n̄ dū ē impli
catus· cito reuiuiscit· consuetudine

License: cc-by – Sansepolcro, Archivio Storico Diocesano, Archivio Vescovile, Pergamene, busta 3, n.20, recto – Augustinus Aurelius, In Evangelium Ioannis Tractatus centum viginti quatuor (https://fragmentarium.ms/view/page/F-xxaj/9127/70504)